

MORRIS

‘Neem mee dan.’ Wester drukt de hoes van de game in Morris’ handen. ‘Er is niemand die het merkt.’

‘Wat?’ Morris kijkt op. ‘Bedoel je dat...?’

‘Stop onder je shirt,’ dringt Wester aan. ‘Zef en ik houden de wacht voor je.’

Het zweet breekt Morris uit. Wat zegt Wester nou weer? Moet hij die game stélen?

Morris kijkt naar Zef, maar die staat aan het einde van het pad met rijen games. Hij houdt het personeel in de gaten, dat verderop in de winkel bezig is.

Morris kijkt naar de beveiligingscamera’s, in elke hoek van het plafond.

‘Ik sta ervoor,’ sist Wester. ‘Schiet nou op.’

Morris kijkt naar de game in zijn handen. Hij wil deze al weken hebben, maar hij is ongelooflijk duur.

‘Ik spaar er wel voor,’ zegt hij zachtjes.

‘Spâren?’ Wester schudt zijn hoofd. ‘Wat ben jij voor watje?’

Morris krimpt in elkaar. ‘Maar...’

‘Lune en jij passen écht goed bij elkaar. Allebei bange schijters.’

Lune zit nog maar pas bij hen in de klas. Ze zit altijd in haar eentje vooraan in de klas. Toen ze laatst

iets voor de klas moest vertellen, rende ze huilend het lokaal uit.

‘Neem die game nou gewoon mee. Niemand verdenkt jou met je schattige sproetjes.’

Morris voelt zijn wangen branden. Behalve zijn sproeten heeft hij ook dát van zijn vader geërfd. Hij wordt dan binnen een seconde zo rood als een kreeft.

Morris kijkt naar de uitgang. Daar zijn twee bewakingspoortjes. Als hij daar naar buiten gaat, zal het alarm natuurlijk meteen afgaan.

Het personeel belt de politie en dan worden zijn ouders op de hoogte gebracht.

En wat moet hij dan zeggen?

Ik wilde bewijzen dat ik anders ben dan Lune?

Hij kan dit niet doen...

‘Nu!’ Zef steekt zijn duim op.

Als Morris niet reageert, trekt Wester zijn shirt omhoog en stopt de game eronder. Het plastic hoesje voelt koud aan tegen zijn huid.

‘Go!’ Wester loopt in de richting van de uitgang. Hij kijkt nog even achterom naar Morris, maar trekt dan Zef mee naar buiten.

Morris’ benen voelen slap aan als hij achter zijn vrienden aan gaat.

Nog even en hij is bij de alarmpoortjes...

‘Wat ben jij een baas, zeg!’ Zef slaat Morris op zijn schouder.

‘Ik had nooit verwacht dat je het zou durven.’ Wester kijkt Morris aan. ‘En? Viel wel mee, toch?’

Morris knikt, maar zijn keel voelt droog.

‘Laat zien.’ Zef trekt zijn shirt omhoog. ‘Ik ben zo benieuwd hoe... Hè?’

Zef kijkt met grote ogen naar Morris’ blote buik. ‘Waar is de game?’

‘Ik heb hem niet,’ fluistert Morris. Hij is helemaal buiten adem, alsof hij kilometers heeft gerend.

‘Wat?’

‘Ik heb hem niet,’ zegt Morris nog een keer.

‘Waarom niet?’ Wester fronst zijn wenkbrauwen. ‘Niemand had je door. Dit was het perfecte moment!’

‘Er waren poortjes,’ zegt Morris.

‘Dus?’

‘Als die waren afgegaan, dan...’

Wester gooit zijn armen in de lucht. ‘Ik zei toch dat hij niets durft!’

Het is net of Morris een stomp in zijn maag krijgt. Hebben Wester en Zef over hem gepraat?

‘Gast...’ Zef schudt zijn hoofd. ‘Ik wilde ’m zo graag uitproberen!’

‘Steel ’m zelf dan!’ roept Morris uit. ‘Dat durf jij ook niet!’

‘Ik heb al een game gestolen,’ zegt Zef. ‘Die voetbalgame, vorige week. Hoe denk je anders dat Wester eraan komt?’

Hè? Morris kijkt op. Sinds wanneer steelt Zef? En vorige week? Daar was Morris helemaal niet bij! Sinds wanneer spreken die twee af zonder dat hij erbij is?

‘Zef liep er gewoon mee naar buiten,’ zegt Wester lachend. ‘Het personeel had niets door, hij zei ze zelfs nog gedag. Echt een held.’

‘Ja.’ Zef kijkt trots, maar als hij Morris’ blik ziet, verdwijnt zijn lach. ‘Rustig nou maar, één zo’n game missen ze heus niet.’

Zef is veranderd, denkt Morris. De Zef van vroeger zou nooit stelen, hij is altijd veel te bang dat mensen slecht over hem denken.

Toen hij een keer werd verdacht van diefstal, was Zef laaiend. En terecht: Zef is de eerlijkste persoon die Morris kent.

En nu steelt hij uit een winkel? Het klopt gewoon niet.

‘Zef heeft gelijk,’ zegt Wester. ‘Ze hebben honderden van die games op voorraad. Je moet niet zo stressen.’

‘Ik stress niet.’

‘Jawel, je bent knalrood, man.’ Wester kijkt hem aan. ‘Net Lune.’

Begint hij nou alweer over haar?

‘Of wil je het bewijzen?’

Morris voelt zijn buik steken. ‘Wat moet ik bewijzen?’

‘Dat je geen familie bent van Lune.’

Zef schiet in de lach. ‘Hij is heus geen familie van háár. Anders zouden we nooit bevriend zijn. Toch?’

Morris knikt, maar het liefst wil hij weg, weg van Wester en zelfs weg van Zef.

‘Goed.’ Wester slaat een arm om hem heen. ‘Ik wil dat je Lune uitnodigt.’

‘Uitnodigen?’ Morris kijkt op. ‘Waarvoor?’

‘Doolhof Game.’

Die twee woorden hebben een vreemd effect op

Morris. Het is net of zijn hele lijf in één keer op scherp staat.

Doolhof Game is het grootste doolhof van de wereld en nieuw in de stad. Dit weekend gaan de deuren eindelijk open, het gaat al weken nergens anders over op school.

Volgens de geruchten loopt er een clown rond die de deelnemers de stuipen op het lijf jaagt...

‘We gaan erheen,’ zegt Wester. ‘Ik heb kaartjes geregeld via mijn neef.’

Wat?!

Het is net of iemand Morris’ keel dichtknijpt.

‘We zijn veel te jong, ik weet het.’ Wester grijnst. ‘Maar mijn neef heeft Doolhof Game ontwikkeld. Hij heeft VIP-kaarten voor ons geregeld.’

Dit is toch niet écht waar?

‘Hoe gaaf is dat?’ Zef kijkt Morris stralend aan. ‘We gaan ontsnappen, Mor! Jij en ik!’

Morris denkt aan alle keren dat hij samen met Zef gamede. Zef wil altijd samen met Morris spelen, nooit tégen elkaar.

Samen winnen is leuker dan alleen, vindt Zef. En misschien is samen verliezen ook wel leuker dan in je eentje.

Morris denkt weer aan de clown. Zou die daar écht rondlopen?

‘Maar een team moet uit minstens vier personen bestaan,’ gaat Wester verder. ‘Dus Zef, ik, jij en... Lune.’

‘Waarom zij?’ Morris kijkt Wester aan. Hij ziet de tientallen groene en gele stipjes in zijn ogen. Het zijn net de ogen van een krokodil.

‘Omdat ik het zeg.’ Wester blijft Morris aanstaren.
‘Dus, doe je het?’

Alle geluiden verdwijnen naar de achtergrond.
Morris ziet alleen nog die krokodillenogen.

‘Ze kan jou niets weigeren,’ hoort Morris Zef zeggen.

‘Precies,’ zegt Wester.

‘Hoezo niet?’

‘Ze is verliefd op je, man.’ Wester stompt hem tegen zijn schouder. ‘Ga nu niet zeggen dat je dat niet doorhebt.’

Morris voelt zijn wangen weer ontploffen.

‘Ze kijkt de hele les achterom.’ Zef grinnikt. ‘Laatst hebben we het bijgehouden. Negen keer in een uur!’

Morris gelooft er niets van. Maar aan de andere kant: hij heeft ook nooit op Lune gelet.

En nu moet hij haar uitnodigen voor Doolhof Game?

Dit slaat helemaal nergens op...

‘Goed.’ Wester slaat hem op zijn schouder. ‘Op naar mijn huis! Die game van vorige week spelen dan maar...’

‘Die is ook best leuk,’ zegt Zef.

‘Ja, maar deze nieuwe was leuker geweest.’ Wester kijkt Morris even aan.

‘Goed. Ga je mee?’ vraagt Zef aan Morris.

Hij wil al ja zeggen, als hij zich ineens herinnert welke dag het is.

‘Ik moet trainen.’

‘Alweer voetballen?’ Zef zucht.

Morris knikt. ‘Twee keer per week.’

‘Voetbal gaat voor op ons, bro.’ Wester schudt zijn

hoofd en slaat een arm om Zef heen. ‘Dat weet je nou toch wel?’

‘Dat is helemaal niet w...’ begint Morris, maar Zef schudt zijn hoofd.

‘Ga nou maar. En vergeet Lune niet.’

Morris remt af voor een groot gebouw met rode bakstenen. Hij heeft nog nooit zo snel gefietst, maar het helpt niets. Het gesprek van daarnet tolt nog altijd door zijn hoofd.

Dit weekend gaat hij naar Doolhof Game...

Wat moet hij doen om eronderuit te komen?

Zeggen dat hij ziek is?

Maar Zef en Wester doen steeds meer dingen met z’n tweeën, zoals die game stelen vorige week. Blijkbaar.

En Zef keek net al zo teleurgesteld toen Morris zei dat hij naar training moest. Als hij nu Doolhof Game afzegt, raakt hij zijn beste vriend misschien wel helemaal kwijt.

Voetbal gaat voor op ons, bro.

Wester doet er alles aan om Zef aan zijn kant te krijgen.

Was hij maar nooit in hun klas gekomen aan het begin van dit schooljaar.

Dan was Zef gewoon Zef gebleven en hadden ze nóóit die VIP-kaarten gehad...

Morris kijkt naar het gebouw voor hem. CIRCUS UP, staat met grote letters boven de deur.

Zef moest eens weten dat Morris al maandenlang

tegen hem liegt. Hij voetbalt helemaal niet op dinsdag en donderdag...

De Zef van vroeger had hij allang verteld dat hij elke week twee keer traint met een circusgroep.

Maar de Zef van nu?

Het lijkt soms wel of Zef een kopie is geworden van Wester. Hij praat zelfs hetzelfde...

Als hij Zef nu zou vertellen over de circusgroep, lacht hij hem vast uit. Wester noemde circusartiesten laatst nog een stelletje freaks. Ze keken een documentaire in de klas en Wester riep het dwars door het lokaal heen.

Morris wist niet meer waar hij moest kijken.

Ze moesten eens weten waar hij elke week is!

Een stelletje freaks, waar haalt Wester die onzin vandaan? Circusmensen zijn helemaal geen freaks! Djamal, de clown die hier werkt, maakt altijd iedereen aan het lachen.

En zijn trainer is de beste jongleur die Morris kent.

Maar toch verstopt hij altijd zijn jongleerkegels als Wester en Zef langskomen. Hij moet er niet aan denken dat Wester die dingen ziet.

En als Zef erachter komt dat Morris al maanden tegen hem liegt...

Morris weet hoe erg hij dat haat. Zefs ouders gingen een tijdje geleden uit elkaar omdat zijn moeder een ander had. Ze is daar een tijdlang niet eerlijk over geweest en daar was Zef ongelooflijk kwaad over.

Morris is allang blij dat Zef en zijn moeder nu weer door één deur kunnen.

Maar liegen blijft een no-go bij hem.

Morris voelt zijn telefoon in zijn zak trillen. Het is een bericht van Wester.

Wester: de trailer al gezien?

Trailer?

Morris klikt op de link die bij het berichtje zit.

Het filmpje begint met een zwart beeld, maar dan verschijnen er langzaam goudgele letters in beeld.

Er klinkt een spannend muziekje. Er verschijnt een doolhof met talloze gangen.

De voice-over praat met krakende stem.

'Doolhof Game opent zijn deuren. Wie durft?'

Morris staart naar zijn scherm.

'Het grootste doolhof ter wereld! Verdwaal in de gangen, voer de opdrachten uit en vind de uitgang.'

Op het scherm verschijnt plotseling een clown. Morris denkt aan Djamal, die hij zo leuk vindt.

Maar dit is een heel ander soort clown. De clown van Doolhof Game heeft scherpe, gele tanden. De schmink op zijn gezicht is helemaal uitgelopen.

'MAAR, BLIJF UIT MIJN HANDEN,' zegt de clown. ***'WANT ALS IK JE VIND, IS HET TE LAAT...'***

Morris voelt de haartjes in zijn nek overeind springen. De geruchten zijn waar. Er is écht een clown in het doolhof...

De muziek sterft langzaam weg.

Wester en Zef zijn helemaal gek geworden. Hier wil je toch niet naar binnen?

‘Dat filmpje klonk eng,’ zegt een stem achter hem.
Morris draait zich met een ruk om en dan valt zijn
mond open.

Wat doet zij hier?